

[Villemoes.]

Illustration af, hvilken Raadvildhed der hersker i den Regering, som styrer Danmark i Dag. I øvrigt er det bedste Bevis for, at Regeringen ikke kan klare det valutariske Formaal, netop dette, at den danske Mønt er faldet. Jeg var jo selv med til at stemme for denne Lov i Januar eller Februar i 1933. Den danske Mønt er faldet under den Valutalovgivning, vi har haft. For det andet bliver Varerne dyrere, netop fordi man ikke kan faa den frie Konkurrence Landene imellem frem, og det afføder atter, at Lefevoden netop gennem Valutacentralen fordyres for hele det arbejdende Folk. Altsaa, naar Valutacentralen bremser vore Vareindkøb, modvirkes det valutariske Formaal.

Kronens Forhold til Sterling kender vi: 22 Kr. 40 Øre paa Papiret. Kursen fastsættes jo ikke nu i Henhold til Tilbud og Efterspørgsel. Dersom den var 22 Kr. 60 Øre, hvilket kunde være udenforstaaende ganske ligegyldigt, vilde dette give i hvert Fald 12 Mill. Kr. mere aarligt. Det vilde for danske Eksportvarer have betydet fremmed Valuta til Danmark paa ca. 50 Mill. Kr. siden Februar 1933, et betragteligt Beløb, naar man er Smaafolk paa dette Omraade, som vi er det.

Men nu er man jo i øvrigt godt i Gang med at bruge banktekniske Midler. For nylig forhøjedes Diskontoen, og den almindelige Rente stiger næsten daglig, kan man sige, siden Danmarks Nationalbank har begyndt at sælge ud af sine store Beholdninger af Kreditforeningsobligationer. Jeg tror, det var omkring November—December forrige Aar, at man begyndte at sælge ud, at man, vel til Overraskelse for de fleste i Befolkningen, lossede den ene Million Kroner Obligationer ud efter den anden. Kursen paa Obligationer faldt, men ikke nok med det. Nu sælger man ogsaa rask væk af Krisefondens Obligationsbeholdning. Jeg har ikke paa ny studeret denne Lov, men det forekommer mig, at da vi i sin Tid vedtog Loven, var den et Led i Bestræbelserne for at sænke Renten i vort Land, vi skulde have konverteret, vi skulde have lavere Rente. Nu sælger man ogsaa ud af det Beløb, som jeg i og for sig kan forstaa at man tidligere fra alle Sider var enig om skulde tages ud af det alt for store Obligationsmarked, vi har i Danmark. Jeg forstod, at dette Beløb var at betragte, i hvert Fald indtil videre, som indefrosset, netop for at Renten kunde holdes nede. Saadanne Dispositioner har man fra Regeringens Side maattet gribe til, paa Trods af at vi i den samme

Periode, hvor denne Regering har haft enevældigt Diktatur efter den Lov med de tre Formaal, som den højtærede Minister mener at kunne følge, har optaget to udenlandske Statslaan — det ene var nu ikke et direkte Statslaan, men i alt Fald to Laan paa lidt over 70 Mill. Kr., alt sammen paa Trods af Løfter til Vælgerne, men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa ved denne Lejlighed. Jeg spørger: Giver den Slags Dispositioner ikke højere Rente? Jeg kan ikke forstaa andet. Jeg betragter det som camoufleret Diskontoforhøjelse, man foretager i disse Maaneder. Vilde det være for meget forlangt at faa at vide, om Regeringen følger en fast Linie i Valutapolitikken? Jeg mener at have faaet det Indtryk, at man driver en „Lad rulle Marie-Politik“ eller skal vi sige „Efter de forhaandenværende Søms Metode-Politik“. Det hele giver Utryghed for Erhvervene og hele Befolkningen.

Gaar vi over til det tredie Formaal: det beskæftigelsesmæssige, det beskyttelsesmæssige, saa staar vi over for den mest storstilede politiske Portion Humbug, nogen Regering er kommet til Magten paa og har bibeholdt Magten paa i dette Aarhundrede. Der er en Arbejdsløshed af formidable Dimensioner, og selvfølgelig kan Regeringen heller ikke her opfylde sine Løfter om at skaffe Arbejde, fordi den har ført den skæbnesvangre Erhvervspolitik.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds P. Christensen) var netop inde paa dette. Det ærede Medlem spurgte om, hvad der egentlig skulde begrunde, at vi slog ind paa en ændret Lovgivning paa dette Omraade. Ja, jeg synes egentlig, at den Omstændighed, at Danmark i Dag har over 150 000 arbejdsløse, skulde være tilstrækkelig Begrundelse for at overveje, om man ikke kunde prøve paa at gaa en anden Vej. Det er naturligt, at man ogsaa tænker paa, hvordan det vil gaa i den Sæson, vi gaar i Møde, paa dette Omraade. Hvilke Forhaabninger kan f. Eks. Byggefagene gøre sig i den kommende Sæson? Alene den højere Rente, det store Kurstab paa Obligationer er Fingerpeg i Retning af mindre Beskæftigelse paa dette det allervigtigste Omraade, naar Talen er om Modvirkning af Nutidens største Svøbe for den civiliserede Menneskehed, Arbejdsløsheden.

Maa jeg her i Parentes spørge: Er Regeringen i Grunden klar over sit Ansvar med Hensyn til Anvendelsen af frisk, grønt Tømmer til Nybygninger? Jeg mener, at her er et Moment, som sikkert trænger til nogen Overvejelse. Regeringen import-